

родителите имъ донесатъ храна; въ цѣлото селце, тѣзи шици сѫ единственниятъ щастливи сѫщества.

Въ Баба-Ески се начева пустинна равнина, която се простира до самия Цариградъ. Земята е плодородна, тъй като та сама се покрива съ злакови растения, пеперудоцвѣтни и особено съ раскошни екземпляри отъ известни видове млѣчокъ; но човѣкъ не извлича отъ нея никаква полза. На-мѣстъ, тукъ тамъ, се виждатъ жълти квадрати: това сѫ ниви, посъяни съ пшеница; тѣ се криятъ въ нѣкой трапъ въ земята, значително далечъ отъ засѣянитѣ пространства. Тука много земя остава необработена между обработенитѣ части; обичната система е слѣдующата: покритата самопроизволно съ растителностъ почва оратъ всѣки 6, 8 или 10 години, до като бодиля се появи въ голѣмо количество. Като я разоратъ, въ тукашната, именно, мѣстностъ съятъ пшеница, рѣдко царевица, и слѣдъ като събираятъ посъяното, оставятъ земята да почине, при което тя се прѣвръща въ ускажно пасище за овци. Вслѣдствие на тая система, на грамадни пространства не се вижда ни дърво, ни къща, никакво человѣческо сѫщество: вижда се само една съвръшена пустиня, която, колкото се приближава къмъ столицата, става по оголена.

Около Черкезъ-кую желѣзния путь прѣсича покрити съ дървета възвишениети, но дърветата не достигатъ голѣма височина; послѣ идатъ блатисти низки мѣста, по които пасатъ биволи.

Въ Кабай, прѣдипно черкеско село, турцитѣ обработватъ земята, при което взематъ участие и женитѣ имъ. Широките панталони, феса и чѣрвения поясъ придаватъ на орачите известенъ отпечатъкъ, но съпѣтниците имъ сѫ облечени въ истрити и износени памучни дрѣхи. Милюмани, които да обработватъ почвата сами, се срѣщатъ навсѣкаждѣ въ голѣмо количество, и тѣ не се отличаватъ особено отъ бѣлгарските селяни.

Около Хадемъ-кую почвата съдѣржа повече тибеширъ, повече маргелъ и става по суха; растителността е по бѣдна. Около неотдавно направенитѣ казарми и прѣдъ желѣзно-пехтина-та станция се расхождатъ солдати, дрѣхитѣ на които сѫ съ-